

Bouwen aan naoberschap

Rian Schonkeren-Hendrix maakt van Peelwachter een plek waar jong en oud naar elkaar omkijken

21 augustus 2026

Rian Schonkeren

Onderneemster [Rian Schonkeren-Hendrix](#) kijkt niet snel naar wat er niet kan. Liever kijkt ze naar wat een plek nodig heeft om weer betekenis te krijgen. Dat deed ze ook in Ospel, waar een voormalig autodemonterterrein veranderde in Peelwachter: een wooncommunity met twintig levensloopbestendige huurwoningen, een beheerderswoning en een Poortgebouw, veel groen en ruimte voor ontmoeting en verhalen.

Kijken wat een plek nodig heeft

Voor Rian Schonkeren-Hendrix, initiatiefnemer en projectleider namens de familie Hendrix, gaat Peelwachter niet alleen over wonen. Het project begon met een vraag die ze in Ospel vaker hoorde: mensen wilden kleiner wonen, maar niet weg uit het dorp. Een woonzorgcomplex voelde nog te vroeg. Ze waren actief, wilden groen om zich heen, vrijheid en een eigen voordeur. “Ze wilden nog niet naar een zorgomgeving”, zegt Rian. “Maar ze wilden wel mensen om zich heen. Een soort woongroep.” Daarmee werd het doel van Peelwachter steeds duidelijker: een plek maken waar mensen zelfstandig kunnen blijven wonen, zonder los te raken van het dorp en van elkaar. Voor Rian raakt dat aan de kern van ondernemen. Niet alleen kansen zien in grond of gebouwen, maar kijken wat je met zo’n plek voor anderen kunt betekenen. “Ik kom uit een ondernemend gezin. Nieuwe uitdagingen oppakken, dingen uitzoeken en mezelf ontwikkelen vind ik belangrijk.” Binnen het familiebedrijf werkte ze vaker aan

projecten waarin vastgoed en maatschappelijke waarde samenkomen. Zoals het Franciscus Huis in Weert, waar een gebouw opnieuw een functie kreeg voor de wijk en het Weerterland. Of het Fatima Huis, waar activiteiten plaatsvinden die mensen samenbrengen. Bij Peelwachter kwam veel van die ervaring samen.

Van oud terrein naar wooncommunity

In 2017 kocht de familie Hendrix de locatie in Ospel. Daarna begon het opruimen en opschonen van het terrein. In 2019 reageerde de gemeente positief op het principeverzoek. Daarna volgden de bestemmingsplanwijziging, vergunningen, overleg met omwonenden en uiteindelijk de bouw. Geen snel traject, maar het plan werd stap voor stap concreter. Levensloopbestendige huurwoningen waar mensen zelfstandig wonen, maar niet anoniem. Met zorg dichtbij, ruimte voor ontmoeting en burens die naar elkaar omkijken. Naoberschap werd het hart van Peelwachter. Niet bedoeld als alleen een mooi woord op papier, maar als iets dat je in de praktijk moet voelen. Elkaar groeten. Samen iets organiseren. Een oogje in het zeil houden. Iets doen in het groen. “Wij hebben als familie gezegd: zo’n plek is goed voor ons dorp. Het dorp is altijd goed voor ons geweest, dus we willen ook iets terugdoen.”

Jong en oud door elkaar

In eerste instantie lag de nadruk qua doelgroep vooral op senioren. Maar gaandeweg veranderde dat. Rian kwam in aanraking met de Bruis-methode, waarbij juist een mix van leeftijden zorgt voor meer leven in een woonomgeving. Ouderen willen niet alleen tussen ouderen wonen. Jongeren zoeken betaalbare woonruimte en willen vaak best iets betekenen voor een ander. “Wij zeggen altijd: jong en oud is samen goud”, lacht ze. “Daarom werd het woonplan aangepast. De woningen kregen niet alleen een levensloopbestendige indeling, maar ook extra ruimte boven: twee slaapkamers en een badkamer op de verdieping. Daardoor werd Peelwachter interessant voor senioren, starters, jonge stellen en gezinnen. Inmiddels wonen er mensen van begin twintig tot in de tachtig.” Voor Rian is die mix belangrijk. Een community ontstaat niet vanzelf. Daarom werd vooraf goed gekeken wie bij het plan paste. Er werd koffie gedronken, gepraat over motivatie en gevraagd hoe toekomstige bewoners aankeken tegen een WhatsApp-groep, gezamenlijke initiatieven en naoberschap. “Als iemand zegt: ik wil helemaal niet in zo’n WhatsApp-groep en ik wil niet bezig zijn met naoberschap, dan zijn er waarschijnlijk woningen die beter bij die persoon passen. Dat is niet uitsluiten, maar kijken wie bij elkaar past.” Nu de eerste bewoners er wonen, ontstaan er al nieuwe ideeën. Er wordt nagedacht over een moestuintje, gezamenlijke activiteiten en de verdere invulling van de buitenruimte. Rian denkt mee, maar blijft nuchter. “Begin klein”, zegt ze dan. “Je mag groot denken, maar begin klein. Think big, start small.” Inmiddels zijn Groepspraktijk Huisartsen Nederweert en Fysio Ospel ook in het poortgebouw van Peelwachter gevestigd, wat de maatschappelijke relevantie van deze voorzieningen voor Ospel benadrukt.

Trots op wat dichtbij is

Rian was tien jaar lid van de dorpsraad en is actief betrokken bij het dorp. Haar hart ligt vooral dichtbij:

in Ospel, Weert en de regio. “Onze passie ligt echt bij het lokale. Het verschil maken om ons heen. Daar zie ik het resultaat.” Die lokale betrokkenheid gaat verder dan wonen. In het poortgebouw van Peelwachter bevindt zich ook de Verhalenzolder. Daar wordt de geschiedenis van Ospel en omgeving verteld, onder meer via mascotte Piet Peelwachter. Bezoekers worden meegenomen langs verhalen over het dorp, de Tweede Wereldoorlog, de ruilverkaveling en de ontwikkeling van de streek. Voor Rian hoort dat erbij. Een dorp staat sterker als mensen weten waar ze vandaan komen. Ook met de nieuwe Stichting Samen Sterk voor Ospel wil ze daaraan bijdragen. De stichting richt zich op verbinding tussen generaties, kwetsbare groepen, cultuur en trots op de eigen regio. Rian wil kinderen en jongeren laten zien dat hun eigen dorp ertoe doet. Niet alleen de grote verhalen van ver weg, maar juist ook wat dichtbij is opgebouwd.

De bewoners zijn het succes

Rian weet dat elke generatie opnieuw moet bepalen wat nodig is. Zelf is ze de jongste uit een gezin van 7. Haar moeder was 41 toen ze haar kreeg; haar oudste broer is inmiddels zeventig. Binnen het familiebedrijf werken daardoor verschillende generaties samen. Dat heeft haar blik gevormd. “Iedere generatie pakt weer zijn eigen rol.” Peelwachter is voor haar dan ook geen project dat nu af is. Het moet zich blijven ontwikkelen, samen met de bewoners. “Ik krijg een heel goed gevoel van dit project. Vooral omdat ik zie dat onze visie werkt.” Als ze langs Peelwachter rijdt, ziet ze bewoners vaak samen buiten staan. Ze hoort ideeën ontstaan en merkt dat mensen elkaar weten te vinden. Precies daar zat voor haar vanaf het begin de bedoeling. Niet alleen woningen bouwen, maar een plek maken waar mensen kunnen blijven, meedoen en naar elkaar omkijken. “Ik zeg altijd tegen de bewoners: jullie zijn het succes.” Dat is de kern van haar ondernemerschap: zien wat een plek nodig heeft en de ruimte die je hebt gebruiken om iets voor anderen mogelijk te maken.

Rian Schonkeren van Peelwachter in Ospel

Naoberschap in de praktijk

Bij Peelwachter is ontmoeting niet alleen een wens, maar ook onderdeel van het ontwerp. De woningen zijn zo geplaatst dat bewoners elkaar makkelijker tegenkomen, zonder dat hun privacy verdwijnt. Buitenruimtes grenzen aan gemeenschappelijk groen, bergingen zijn gecombineerd en tussen de woningen ontstaan plekken voor een praatje of een kleine gezamenlijke activiteit. Juist die alledaagse momenten maken verschil: iemand zien lopen, even blijven staan, samen iets oppakken. Zo zit naoberschap niet alleen in afspraken of goede bedoelingen, maar ook in de manier waarop de plek is ingericht. De ruimte helpt bewoners elkaar vanzelf te blijven zien. En dat is precies de bedoeling.

www.peelwachter.nl | www.samensterkvoorospel.nl